

Steenstrup: Jeg vil kun til, hvad den ærede sidste Tale sagde, bemærke, at jeg er overbevist om, at maaskee med Undtagelse af Kjøbenhavn er der ikke noget Punkt, hvor Trang til Forandring i Sportellovgivningen er mindre end netop dette.

Finantsministeren: Det er vist aldeles utvivlsomt, at den nuværende Sportel-anordning trykker mangfoldige Forhold; men det turde være ligesaa utvivlsomt, at det ikke er muligt at undvære den Indtægt, som Sportlerne give, med mindre man er beredt paa at tilveiebringe den paa anden Maade, og, at det skulde være en tilstrækkelig Grund til ikke at foretage den her foreslaaede Forandring, at den ikke fremtræder i Forbindelse med en heel Omregulering af Sportelvæsenet, er jeg ikke istand til at indsee. Denne Lovs Fremkomst har ganske vist en historisk Grund, idet den ikke blot er foranlediget af Grosserer-societetets Commite, men ogsaa er støttet af Kjøbenhavns Magistrat, og dernæst er den støttet paa en Bestræbelse, som gaar igjennem Lovgivningen lige siden Reglementet af 1814, thi allerede dette har en Bestemmelse, der sigter til at fastslaae, at Auctioner af denne Bestaaffenhed ikke kunne bære samme Byrder som andre. Det forekom mig, at det ærede Medlem for Helsingør (Alder) havde fuldkommen Ret, naar han bemærkede, at netop denne Art af Auctioner har en anden Betydning som Omsætningsmiddel end Auctioner i Almindelighed, og netop derfor er Lovforslaget indskrænket til frivillige Auctioner og Auctioner over Handelsvarer. Der er gjort Bemærkninger om disse to Udtryk, og navnlig om Udtrykket „Handelsvarer“, idet man har meent, at Loven herefter vilde komme til at omfatte flere Gjenstande, end man tidligere har tænkt sig ved disse Sportelbestemmelser, men jeg troer ikke, at Udtrykket „Handelsvarer“ bethyder Andet end Kjøbmandsvarer, altsaa Varer, der ere Gjenstand for Omsætning. Man har ligeledes fundet det uheldigt, at der er brugt Udtrykket „Afgifter til Statskassen“, og man har meent, at det vilde være rigtigere, at det kom vil at hedde „Salair“, men medens jeg skal erkjende, at den af de Herrer udtalte Tanke er rigtig, idet Meningen er den, at der

ikke blot her skal være Tale om de Auctions-gebyrer, som directe tilfalde Statskassen, men ogsaa om dem, som tilfalde den igjennem Embedsmændene, forekommer det mig dog tvivlsomt, hvorvidt Udtrykket: „Auctions-salair“ skulde være ganske adæqvart, idet der herunder utvivlsomt indbefattes meget Mere end de Afgifter, som indbetales til Statskassen i den ene eller i den anden Form; paa Landet bethyder idetmindste „Auctions-salair“ noget ganske Andet end det, der her nedsettes til $\frac{1}{4}$ pCt., som directe eller indirecte tilfalder Statskassen. Jeg kan heller ikke see, at det kan være Gjenstand for nogen Misforstaaelse, at der her menes, ikke blot de Afgifter, som umiddelbart gaar ind i Statskassen, men ogsaa de, der tilfalde Retsbetjentene, naar man husker paa, at Loven kun forfølger den samme Tanke, som har fundet sit første Udtryk i Sportelreglementet, og naar det, hvad de Herrer selv have erkjendt, fremgaar klart af Lovudkastets Motiver, at der menes alle de Afgifter, som tilfaldt Statskassen i det Hele taget. — Naar man har meent, at det var uheldigt, at der var to Satser; naar man har ønsket, at man skulde unblade at sætte et saadant Skillepunkt, om jeg saa maa sige, som disse 10,000 Rd., og naar det fremdeles er ønsket, at man skulde sætte $\frac{1}{8}$ istedetfor $\frac{1}{4}$ pCt., seer jeg mig ikke istand til at gaae ind derpaa, idet dette væsentligt vilde forandre den Forudsætning, hvorunder Lovudkastet er fremkommet med Hensyn til sammes finansielle Resultat. Naar man vilde sætte $\frac{1}{8}$ pCt. for alle Auctioner, vilde man gaae meget langt over, hvad der hidtil er blevet beregnet, at skulle blive det finansielle Tab, men derimod skal jeg for mit Vedkommende ikke have Noget imod, at man, hvis det maatte befindes rigtig, bortkaster denne Grændse af 10,000 Rd., naar man bliver staaende ved $\frac{1}{4}$ pCt., ligegyldigt, hvor stort Salgsbeløbet er. — Endelig har den ærede Rigsdagsmand for Færøerne (Lundbahl) gjort opmærksom paa, at Loven helst ikke burde gjælde for Færøerne. Det er vel saa, at disse have deres særegne Sportelreglement i Forordningen af 30te Marts 1836, og at de tydeligere ere belastede ved Loven af 29de December 1857; men netop derfor forekommer det mig, at sige Omsætninger paa Færøerne